

vi have andet end Postdampskibe, men ingen Gods-dampskibe. (En Stemme: Dampskibene paa Kiel!) Ja, det er væsentlig en Postforbindelse. Optager man denne Godsforbindelse, følger det af sig selv, at det ligger grumme nær ogsaa at optage samtlige andre Godsruiter, og det vil ikke just være en Konsekvens, som jeg vil være glad ved. Jeg kan nu mindre end nogen Sinde begribe, at man vil fastholde Forslaget, thi jeg har godtgjort, tror jeg, for Udvalget — og det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkreds erkendte det — at hvis jeg for to Aar siden havde været saa letfindig at anskaffe de Skibe, som man ønskede, havde de nu ikke været tjenlige til den Fart, man vil have dem sat ind i. Det turde være det bedste praktiske Bevis paa, at det var rigtigt ikke at anskaffe dem. Smidlertid ser jeg nok, at Forslaget vil blive vedtaget, og den Ulykke er ikke større; den er overgaaet mig tidligere — Hvad angaar Vædringsforslaget under Nr. 178 om Opførelsen af en Bygning paa Veterinær- og Landbohøjskolens Grund, skal jeg selvfølgelig erkende, at Spørgsmaalet om denne Bygning egentlig henhører under Loven om Veterinær- og Landbohøjskolen, og derfor har det ikke forundret mig saa meget, at man ikke vil gaa ind derpaa. Jeg kommer derefter til Forslaget under Nr. 179, der angaar Bidrag til Opførelsen af en Bygning for det danske Kunstindustrimuseum, 100,000 Kr., hvoraf paa Finansaaret 1891—92 50,000 Kr. Det er et Mindretal, der modætter sig denne Bevilling, og denne Modstand blev meget udførlig motiveret af det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkreds. Jeg kan derfor ikke ganske fritage mig for at omtale Forslaget, skønt jeg i øvrigt i overmaade meget kan henholde mig til de Udtalelser, der bleve fremsatte af den ærede Ordfører. Men foruden det, som den ærede Ordfører udtalte, skal jeg bemærke, at jeg maa betragte Foretagendet som absolut sikret, naar man giver denne Bevilling. Det er nemlig ikke saaledes, at der ikke er andet, end hvad der staar i Anmærkningerne til Finanslooforslaget. Der er i alt Fald siden den Tid, da disse fremkom, hvet 50,000 Kr. i frivillige Bidrag, og der er altsaa ikke Tale om et meget stort Prioritetslaan. Det er heller ikke saaledes, at Staten kommer til at bære Byrden ved Forrentningen af den Prioritet, der optages, thi det er tydeligt og klart — det kan man læse sig til — at dertil er der skaffet Midler ad anden Vej. Det er heller ikke saa, at man ikke er i Besiddelse af noget, der skal ind i Musæet. Selvfølgelig bliver der først ret taget fat, naar man faar Bygningen, men man kan

allerede nu begynde paa en ret hæderlig Maade. Naar det ærede Medlem endelig opholdt sig ved, at der her var Tale om en Kreds af Mænd, der mindede om de 4 Ber, som man jævnlig mødte forhen, saa forbauser det mig. Det ærede Medlem siger, at en af Indbyderne er Formand for Foreningen „Det nationale Arbejde“. Ja, han kunde lige saa godt kalde sig Næstformand i Industriforeningen, thi det er Manden ogsaa, eller Indehaver af en stor Fabrikantvirksomhed, men det forundrer mig her at høre Tale om en Kreds af Mænd paa en Maade, som om det var politiske Hensyn, der skulde gøre sig gældende her, idet „det nationale Arbejde“ skulde være en politisk, jeg troede, det var en national-økonomisk Forening, en Toldforening. Jeg skal dog, for at karakterisere, hvad det er for Folk, og hvad det er for en Kreds af Mænd, nævne Navnene, saa tror jeg, man vil kunne se, at disse Mænd ere samlede fra forskellige Lejre, selv om de ere enige om at støtte Kunstindustrien. Det er Michelsen, Formand for Industriforeningen, Harald Bing, Fabrikant og Næstformand samme Steds, Hüttemeier, Formand for Industriforeningens Repræsentantskab, Carl Jakobsen fra Ny Carlsberg, Pietro Krohn, Inspektør ved det kongelige Teater, Axel Meyer, Formand for Fællesrepræsentationen, Sofus Müller, Museumsinspektør, Erik Schjødt, Arkitekt og Professor Nyrop, Industriforeningens Sekretær. Jeg tror ikke, det er en Kreds af Mænd, som man kan sige minder meget om den Tid, da man navnlig tog politiske Hensyn. Jeg tror, det er et ganske urigtigt Skøn, det ærede Medlem der kom ind paa. Da Personerne ere omtalte, vil jeg helst ligefrem sige, hvem det er, saa kan enhver skønne over, om jeg har Ret, eller det ærede Medlem har Ret. — Det næste Vædringsforslag, jeg skal omtale, er Nr. 182, tiltraadt af et Mindretal, som gaar ud paa en Udvidelse af det landøkonomiske Forsøgslaboratoriums Bygninger til dyrepatologiske Forsøg samt til Anstiftelse af Inventar m. v. Ærede Medlemmer ville vide, at det var den Koch'ske Lymfe og den Bevægelse, der rejste sig om den, der gav Anledning til, at dette Spørgsmaal blev taget op. Hvis man foruden Bilagene vil læse de Bemærkninger, som ere sendte til Finansudvalget og et Udvalg endnu, nemlig det Udvalg, som er nedsat angaaende Forslag til Lov om smitsomme Sygdomme, vil man se, at det er ganske vel begrundet. Jeg i alt Fald har ikke troet at burde tage Ansvar for at lade være at bringe denne Sag frem, og det er min fuldeste Overbevisning, at om den end maaste ikke kan siges at være